

ніе той зель отъ вѣрно-то слово, което слушалъ. Знанія-та му были ограничены: той знаелъ само това, че є былъ голѣмъ грѣшникъ, слѣдователно, и че ималъ нуждѣ отъ Спасителя, и за това той намѣрилъ Спасителя въ Бога Създателя на всичкыя-тъ свѣтъ, който дошелъ въ мїръ да спасе най голѣмы-ты грѣшници.

Читателю! който и да си, каквото и да ти є състояніе-то на тоя свѣтъ, ты си длъженъ да ся спасешъ така, както Іосифъ.

Помѣжду ни нѣма различіе, ные всичкы смы грѣшни. Всичко-то ти ученіе, всичкый умъ и всичко-то ти богатство не щѣтъ да ти помогнѣтъ въ това, що ся отнoся до спасеніе-то; ты трѣбова да си ничтоженъ въ очи-тѣ си, за да си мѣдръ; ты си длъженъ както Іосифъ да познаешъ че си голѣмъ грѣшникъ, и че тя чака вѣчно-то осѣжденіе, и че нѣма друго име подъ небо-то дадено на чeловѣцы-ты, съ ксето трѣбова да ся спасеми (Дѣян. 4; 12) и че нѣма другъ пѣтъ за спасеніе-то освѣнъ Іисуса Христа.

2. Кога слушашъ Евангеліе-то и вѣрувашъ въ него, то ся събужда въ сѣрдце-то ти любовь къмъ Бога и камъ чeловѣцы-ты, които сѣ Божіи чада. Іосифъ приелъ Евангелскы-ты истинны слова не като слова чeловѣчески, но като Божіи, както сѣ и дѣйствително, и това сѣщото го утвърдило въ вѣрѣ-тѣ въ Христа. Въ Евангеліе-то той видѣлъ Бога, че му ся показува Богъ на любовь-тѣ, който така въз-